

Típuskonverzió

Primitív típusok konverziója szélesítéssel

Ismétlésként: a *primitív típusok (primitive types)* azok a típusok, amelyeket eddig tanultunk (int, float, double, char...), ezekkel szemben lesznek majd az osztályok (class) (és tömbök - array).

Ha van egy kisebb számokat tárolni képes változónk, annak értéke eltárolható egy nagyobb értékek tárolására képes változóban. Ezt nevezzük *bővítés*nek, *szélesítés*nek, *automatikus típuskonverzió*nak vagy *implicit típuskonverzió*nak is.

Ha eltárolom például a 45-öt egy byte típusú változóban:

```
byte a = 45;
```

Később átadhatom az értéket egy short, int, long, stb. típusú változónak:

```
byte a = 45;
int b = a;
```

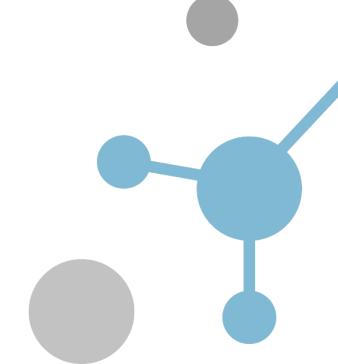
Ezt azért tehetem, mert a "b" változóban nagyobb szám tárolható, mint az "a" változóban. Fordítva azonban már nem lehetséges.

Az alábbiakban az egyes típusokat látjuk milyen szélesítés alkalmazható rajtuk:

- byte → short, int, long, float, double
- short → int, long, float, double
- char → int, long, float, double
- int → long, float, double
- long → float, double
- float → double

Másik példával:

A példában 3 számot az "a" változóban tároljuk először, azután szélesítést alkalmazunk meg "a" értékét egy olyan változóban tároljuk el, amely már nagyobb számok tárolására is képes. Vagyis, egy byte típusú változó tartalmát egy short típusúban tárolhatom, ehhez semmiféle konverzióra nincs szükség.

Primitív típusok konverziója szűkítéssel

Az értéket olyan változóban szeretném tárolni, amely kisebb számok tárolására alkalmas, mint az eredeti.

- short → byte, char
- char > byte, short (a char esetében inkább inkompatibilitásról beszélnék szűkítés helyett, mivel a karakter és a szám nem azonos értelmű, de a lényeg ugyanaz...)
- int → byte, short, char
- long → byte, short, char, int
- float → byte, short, char, int, long
- double → byte, short, char, int, long, float

Példa

```
short a = 5;
byte b = (byte) a;
```

A példánkban a short nagyobb számok tárolására alkalmas, így nem írhatjuk le:

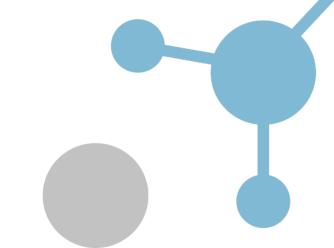
```
b = a; // HIBÁS!
```

Helyette *típuskényszerítést* (type casting) használunk. A típuskényszerítés során zárójelbe tesszük annak a típusnak a nevét, amelybe szeretnénk átalakítani. Ha az egyenlőségjel baloldalán egy byte típus van, akkor zárójelbe azt írom byte. A típuskényszerítést kasztolás, explicit típuskonverzió (explicit type conversion, explicit type cast) névvel is használjuk.

A *kasztolás* egyébként az angol *casting* szóból magyarosodott(?). Eredeti formája: "*type casting*". A C nyelvben terjedt el használata. Egy újabb példa a kasztolásra:

```
double a = 3;
int b = (int)a;
```


Az "a" változó értékét kasztoljuk int típussá.

Kérdések

- Jól gondolom-e, hogy a szűkítésnél hiába használom a típuskényszerítést, ha a váltózó típus
 amire szűkíteni akarok nem tud akkora értéket tárolni, amekkorát bele szeretnék kényszeríteni, a program hibára fog futni?
 - Nem szakad meg a program, de jól se fog működni. Csonkítást hajt végre az értéken, és ami marad belőle, az lesz az új változó tartalma.
- Szélesítésnek az az értelme, hogy ne ütközzek tárolási kapacitás korlátba?
- A szűkítésnek a memória használat csökkentése a célja? (vagy túlságosan előre gondolkodom ©)
 - Általában akkor használjuk, ha külső rendszerekkel kommunikálunk, de memóriahasználat csökkentése is indokolhatja. De hangsúlyozom: általában egész számoknál int a nyerő. A többit kevésbé használjuk.

